

Fakti lietā "A.Kadiķis pret Latviju"

A.Kadiķis 2000.gadā bija sodīts ar administratīvo arestu uz piecpadsmit dienām par to, ka viņš bija izrādījis necieņu pret tiesu. Administratīvo arestu A.Kadiķis izcietā Valsts policijas Liepājas pārvaldes īslaicīgās aizturēšanas izolatorā no 2000.gada 28.aprīļa līdz 13.maijam.

A.Kadiķis savu sūdzību Tiesā iesniedza 2000. gada 23. oktobrī, sūdzoties par vairākiem pārkāpumiem, kurus Latvijas valsts institūcijas, pēc viņa domām, bija pieļāvušas nosakot viņam administratīvo sodu un viņa administratīva aresta laikā. A.Kadiķis sūdzējās, ka process, kura rezultātā viņš tika administratīvi sodīts, notika, pārkāpjot Konvencijas 6.panta pamatprincipus, jo, pēc viņa domām, lietu neizskatīja "objektīva tiesa", ka process nebija atklāts un lēmums par administratīvo sodīšanu bija pieņemts viņa prombūtnē. A.Kadiķis uzskatīja, ka likumā neparedzētās tiesības pārsūdzēt lēmumu par administratīvo sodīšanu ir viņa Konvencijas 7.protokola 2.pantā garantēto tiesību pārkāpums. A.Kadiķis sūdzējās arī par to, ka viņa brīvība tika atņemta, pārkāpjot Konvencijas 5.panta 1.daļu un atsaucoties uz 5.panta 4.daļu, sūdzējās par to, ka Latvijas tiesības neparedz viņa atrašanās "administratīvajā arestā" likumīguma pārbaudi. Konvencijas 5.panta 5.daļas kontekstā iesniedzējs sūdzējās par neiespējamību saņemt kaitējuma atlīdzību par nelikumīgo apcietinājumu. Atsaucoties uz Konvencijas 3.pantu, iesniedzējs sūdzējās par ieslodzījuma apstākļiem Valsts policijas Liepājas pārvaldes īslaicīgās aizturēšanas izolatorā. Visbeidzot, atsaucoties uz Konvencijas 13.pantu, iesniedzējs sūdzējās, ka viņa rīcībā nebija efektīvu viņa tiesību aizsardzības līdzekļu, lai sūdzētos par uzturēšanās apstākļiem izolatorā.

Ar 2003.gada 23 septembra lēmumu Tiesa pieņēma tālākai izskatīšanai pēc būtības A.Kadiķa sūdzības par Konvencijas 3. un 13.pantu. Tiesa noraidīja pārējās A.Kadiķa sūdzības kā nepieņemamas izskatīšanai pēc būtības.